

Tietojenkäsittelytieteen päivät 2006

Sini Ruohomaa, Lea Kutvonen
Helsingin yliopisto, tietojenkäsittelytieteen laitos
Kai Koskimies
Tampereen teknillinen yliopisto, ohjelmistotekniikan laitos
Jukka Heikkilä
Jyväskylän yliopisto, tietojenkäsittelytieteiden laitos
Harri Oinas-Kukkonen
Oulun yliopisto, tietojenkäsittelytieteiden laitos
Markku Turunen
Tampereen yliopisto, tietojenkäsittelytieteiden laitos

Tietojenkäsittelytieteen päivät järjestettiin Helsingissä 5.–6. kesäkuuta 2006. Päivät tuovat yhteen suomalaiset tietojenkäsittelytieteen tutkijat yli erikoistumisaluerajojen, professoreista nuoriin jatko-opiskelijoihin. Tapahtuman järjesti Tietojenkäsittelytieteen Seura yhteistyössä Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen laitoksen kanssa. Ohjelmaan kuului kutsuesitelmiä merkittäviltä tietojenkäsittelytieteilijöiltä, teollisuuspuheenvuoro ja paneeli yritysten ja yliopistojen yhteistyön kehittämisestä, rinnakkaisia työpajoja, väitöskirja- ja pro gradu -palkintojen jako sekä opiskelijoiden minikonferenssi.

Kutsuesitelmiä ja paneelikeskustelu

Yhdeksättä kertaa järjestettyjen päivien teemana oli tänä vuonna uusien tieteenalojen esiinmarssi, mikä tuli esiin erityisesti kutsuesitelmien aiheissa. Tietojenkäsittelytiede on laajentunut nopeasti uusille alueille, jotka nousevat sovellusalois-

ta itsenäisiksi tieteenaloiksi. Bioinformaatiikalle näin on tapahtunut aivan viime vuosina. Geoinformaatiikan tutkimuksella on pitkä historia, ja ala on viime aikoina noussut entistä näkyvämpään asemaan muun muassa tieteellisessä rahoituksessa ja lukion opetusohjelmassa. Tieteellinen laskenta ja laskennallinen tiede ovat kehittyneet pitkään sovellusalojen mukana hieman erillään tietojenkäsittelytieteestä, mutta näiden kolmen haaran tavoitteet ja kiinnostuksen kohteet ovat alkaneet viime aikoina lähentyä jälleen.

Uusien alojen esittelyn vastapainoksi myös perinteinen tietojenkäsittelytiede pääsi esiin. Akatemiaprofessori Backin pitämä kutsuesitelmiä valotti yleensä valmiin ohjelman verifiointissa käytettävien toiminnan ehtojen, invarianttien, hyödyntämistä myös itse ohjelmakoodin tuottamisessa.

Teollisuuspuheenvuoro pohti yliopistojen ja yritysten yhteistyötä. Yritysten päätöksentekokulttuuri pohjaa kvartaalitalouteen ja rajallisiin tilastoihin. Koska yhteistyöprojektin rahoittaminen on yrityk-

selle sijoitus muiden joukossa, on tärkeää, että projektin hyödyt tehdään riittävän selviksi, mieluusti myös osin sovitettuna kvartaalijärjestelmään yhden monivuotisen jakson sijaan. Yhteistyössä henkilökohtaiset verkostot koetaan tärkeiksi. Tulevaisuuden työntekijöiden tuottajana yliopistojen katsottiin tekevän hyvää työtä, ja rekrytointinäkyvät arvioitiin hyväksi yleisen uutisoinnin pessimistisestä sävyistä huolimatta.

Paneelissa keskusteltiin yliopistojen ja yritysten yhteistyön edistämisestä. Ajankohtainen ongelma osaamisen vanheneemisesta nousi esiin: yritysten työntekijät eivät ehdi ylläpitää, saati kehittää ammattitaitoaan. Mentorointi ja yrityksessä työskentelijöiden tarpeisiin suunnatut jatko-opinnot muun muassa tutkimusmenetelmistä ja raportoinnista mainittiin mahdollisina panostuksina yliopistoilta, ja olemassaolevien palvelujen markkinointia yrityksissä peräänkuulutettiin. Tutkimusprojektien suuntaamisesta todettiin, että yritykset arvostavat monitieteistä ja laajalaista tutkimusta, josta on selkeästi nähtävissä uutta liiketoimintaa synnyttäviä tuloksia.

Päivien rakenteeseen on viime vuosien aikana luontevasti asettunut joukko rinnakkaisia työpajoja, joita tänä vuonna oli neljä. Ohjelmistotekniikan ja tietojärjestelmätieteen SIG:t (*Special Interest Group*) kokoontuivat kukin omassa työpajassaan, minkä lisäksi rakennettiin nuorten tutkijoiden vertaisverkostoa sekä pohdittiin Tietojenkäsittelytieteen Seuran strategiaa ja roolia.

Ohjelmistotekniikan työpaja

Ohjelmistotekniikan SIG käsitteli paneelikeskustelun muodossa ohjelmistotekniikan

väitöskirjojen muoto- ja sisältövaatimuksia. Pääpaino oli ohjelmistotuotannon väitöskirjoissa.

Työpajaan osallistui parikymmentä henkilöä eri yliopistoista, lähinnä alan professoreita ja opettajia. Tilaisuuden avasi Kai Koskimies (Tampereen teknillinen yliopisto), joka puheenvuorossaan muun muassa esitteli ohjelmistotekniikan tutkimuksen koulukuntia ja väitöskirjatyyliä, sekä tarkasteli tapaustutkimuksen roolia alan väitöskirjoissa. Tapaustutkimuksia käytetään usein ohjelmistotuotannon väitöskirjojen tulosten evaluoinnissa, koska tilastollista tutkimusta on käytännössä vaikea suorittaa.

Muina alustajina toimivat Pekka Abrahamsson (VTT, Oulu) ja Jukka Paakki (Helsingin yliopisto). Abrahamsson korosti sitä, että ohjelmistotuotannon väitöskirjoilla on samat laatuvaatimukset kuin muillakin aloilla, eikä kovin erilaisia ohjeistuksia tarvita ohjelmistotuotannolle. Paakki puolestaan oli tutkinut alan väitöskirjoja, ja todennut, että niissä usein aluksi esitetään yleinen, tärkeä tutkimusongelma, mutta sitten lopulta ratkaistaan tämä ongelma vain hyvin rajoitetussa muodossa. Näin ratkaisun yhteys alkuperäiseen ongelmaan jää usein epämääräiseksi.

Keskustelussa käsiteltiin paljon muun muassa nippuväitöskirjojen ja monografioiden eroja. Ralph Back (Åbo Akademi) toi esiin ohjelmistotuotannon tulosten evaluointiongelman: mistä teollisuus voi tietää, että tuloksena saatava menetelmä tai työkalu todella auttaa ohjelmistojen kehittämisessä? Yksi mahdollinen ratkaisu on luoda yliopistojen yhteyteen erityinen laboratorio empiirisiä tutkimuksia varten. Lopuksi keskusteltiin mahdollisuuksista järjestää erityinen ohjelmistotuotannon tohtoriopiskelijoiden kollokvio, joko erillisenä tapahtumana tai Tietojenkäsittelytieteen päivien yhteydessä.

Tietojärjestelmätieteen työpaja

Tietojenkäsittelytieteen Seuran vuosipäivien yhteydessä pidettiin Tietojärjestelmätieteen SIG:n perustamiskokous. Jukka Heikkilä ja Harri Oinas-Kukkonen olivat valmistelleet perustamisasiakirjaa, jonka olivat saaneet tehtäväkseen Tietojenkäsittelytieteen päivillä 2005 Oulussa.

Tietojärjestelmätieteen SIG pyrkii edistämään yleistä tietoa ja ymmärrystä tietojärjestelmistä ja niitä tutkivasta tietojärjestelmätieteestä Suomessa, kehittämään tietojärjestelmätieteen opetus- ja tutkimuskäytänteitä ja ylläpitämään vuoropuhelua elinkeinoelämän ja yliopistopolitiikan toimijoiden kanssa. Kaiken kaikkiaan TJT-SIG pyrkii siis tarjoamaan kansallisen asiantuntijayhteisön alan tutkimuksen ja tutkimusedellytysten parantamiseksi. Jäseniksi kelpoisiksi määriteltiin tietojärjestelmiä opettaneet tai tutki- neet henkilöt mukaanlukien tietohallinnon, elektronisen liiketoiminnan, organisaation tietämyksenhallinnan ja ohjelmistoliiketoiminnan opettajat ja tutkijat.

Luonnosteltu esitys käsiteltiin ja hyväksyttiin. SIG:n puheenjohtajaksi valittiin Jukka Heikkilä ja varapuheenjohtajaksi Harri Oinas-Kukkonen. SIG:lle päätettiin myös muodostaa professoriohjausryhmä, johon päätettiin kutsua Hannu Salme- la (TuKKK), Jyrki Kontio (TKK), Mikko Ruohonen (TaY) sekä edustaja HKKK:sta ja edustaja ÅA:sta tai SHH:sta.

Kokouksessa keskusteltiin myös tietojärjestelmätieteen tohtorikoulutuksesta ja mahdollisesta valtakunnallisesta tutkija- koulusta, Suomen Akatemian toimikun- tarajojen kyseenalaistamisesta sen vuoksi, että tietojärjestelmätiede sijaitsee ai- dosti kahden toimikunnan (Luonnontie- teiden ja tekniikan tutkimuksen toimi- kunnan ja Kulttuurin ja yhteiskunnan

tutkimuksen toimikunnan) välimaastos- sa sekä ohjelmistoliiketoiminnan asemas- ta tietojärjestelmätieteen kentässä. Tär- keänä tavoitteena pidettiin tietojärjestel- mätieteen selkeämpää näkymistä Tekesin määrittämissä tutkimusohjelmissa sekä elinkeinoelämä- ja liittoyhteisöjen kanssa käytäviä keskusteluja.

Nuorten tutkijoiden vertaisverkosto

Työpajassa tarkasteltiin nuorten tutki- joiden urakehitysnäkymiä ja kehittymis- tä ammattitutkijoiksi. Tarkastelun lähtö- kohdaksi otettiin Opetusministeriön aset- taman tutkijanuratyöryhmän 2006 jul- kaisema loppuraportti (Opetusministe- riön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2006:13), jonka sähköinen versio löy- tyy verkosta osoitteesta http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2006/tutkijanuratyoryhman_loppuraportti.

Paikalla oli sekä väitelleitä tutkijoita et- tä tohtorikoulutettavia eli tutkijakouluis- sa tai akateemisissa tutkimusprojekteissa työskenteleviä jatko-opiskelijoita. Työs- kentely tapahtui alustuksen jälkeen kol- messa pienryhmässä, jotka käsitelivät muutamaa keskeistä raportin aihetta. Ai- heiksi valittiin seuraavat:

- tutkijoiden pätkätyöläisyys,
- vaikeus liikkua tutkijanuralla eri sektorien välillä,
- ulkopuolisen tutkimusrahoituksen ja urakehityksen yhdistäminen,
- naisten tutkijanuran erityisongel- mat,
- tutkijanuran houkuttelevuus ja tut- kijoiden taloudellinen asema sekä
- tutkijankoulutuksen mitoitus.

Pätkätöläisyys herätti luonnollisesti paljon keskustelua, sillä tämä kosketi kaikkia paikallaolijoita. Käytännössä nuorilla tutkijoilla, erityisesti tohtorikoulutettavilla, on kolmenlaisia työsuhteita: tutkijakoulupaikat, ulkopuolisella rahoituksella pyörivät tutkimusprojektit, sekä joitakin laitospaikkoja (esimerkiksi Helsingin yliopiston tutkimuspainotteiset assistentit). Erityisesti kiinnitettiin huomiota projektitutkijoihin, sillä huomattava osa väitöskirjatyöstä tehdään tutkijakoulujen ulkopuolella (joko kokonaan tai osittain, sillä usein tutkijakoululaiset aloittavat projekteissa), ja osittain tämän seurauksena tohtorintutkintoon menevä aika on käytännössä pikemminkin kuusi kuin neljä vuotta.

Ulkopuolisen rahoituksen osalta nähtiin "puskurirahoituksen" luominen erittäin tärkeänä pidempiaikaisten työsopimusten luomiseksi. Tilanteen todettiin lähteneen menemään jo parempaan suuntaan, mistä osoituksena alle vuoden pituiset työsopimukset ovat jo harvinaisia. Keskustelussa syntyi kuitenkin selkeä ero raportin ehdotuksiin työsuhteen luonteesta. Raportin ehdotuksessa työsuhde on aina alkuvaiheessa määräaikainen, kun taas osallistujien mielestä olisi keskeistä saada työsuhteet alusta alkaen toimimaan vakaammalla pohjalla eli olemaan voimassa toistaiseksi. Keskustelua herätti lisäksi muun muassa YT-neuvottelujen tapaisen käytäntöjen tuominen laitostasolle sekä projektipätkien ketjuttamisen oikeuskelpoisuus.

Tutkimusprojekteihin nähtiin liittyvän runsaasti ongelmia, muun muassa siirtymäturvaa projektista toiseen ei ole järjestetty kunnolla useimmissa yliopistoissa. Työsuhteen ja taloudellinen asema puhuttivat muutenkin paljon, ja aina ajankohtainen UPJ heijastui keskusteluun vahvasti. Hyvänä puolenä nähtiin se, että koulukun-

taeroja ja tästä seuraavia ongelmia muun muassa arviointien suhteen on meillä todennäköisesti monia muita aloja vähemmän.

Tutkijanuran houkuttelevuuden osalta todettiin, että vaikka yliopistoilla voidaanakin "kouluttajana" nähdä tietty etulyöntiasema rekrytoinnissa, niin käytäntö tuntuu kuitenkin olevan se, että ensimmäisenä teollisuuteen lähtevät parhaat kyvyt, ja he harvoin palaavat takaisin. Myös sektorien välinen liikkuvuus on vähäistä johtuen pitkälti yritysmaailman ja yliopistojen erilaisesta arvomaailmasta. Tilanteen kehittämiseksi toivottiin tutkimusprojektien luonteen muuttumista "tilaus-tutkimuksesta" tai "seuraamisesta" aitoon yhteistyöhön, jolloin myös yrityksillä on kiinnostusta osallistua itse projektityöhön pelkän rahallisen sijoituksen sijaan. Muina keinoina nähtiin tutkijakouluihin sijoitettu "työharjoittelu", joka mahdollistaisi turvatut yritysvierailut. Tutkijakoulujen ohella projektityöläisille tulisi luoda vastaava malli projekteihin liittyvällä yritys-elämäjaksolla. Tämä edellyttäisi riittävän pitkiä sopimuksia hallitun paluun toteuttamiseksi.

Naisten aseman suhteen alallamme todettiin olevan yksi selkeä ero moniin muihin aloihin verrattuna: naisten suhteellisen vähäisestä määrästä johtuen naiseus saattaa olla etu joissakin tilanteissa, mutta muutoin muun muassa vanhempainlomaan liittyvät ongelmat ovat samanlaisia kuin muillakin aloilla. Keskustelua herätti muun muassa selkeästi erityyppiset käytännöt miesten lastenhoitoon liittyvissä tapauksissa.

Tutkijankoulutuksen mitoituksessa ihmeteltiin raportissa esitettyjä tavoitteita. Vaikka niihin epäilemättä voidaan määrätietoisilla toimilla päästä, niin herää kysymys siitä, tarvitaanko todella näin paljon tohtoreita? Koska on selvää, et-

tä kaikki ulkopuolisella tutkimusrahoituksella yliopistoissa tällä hetkellä työskentelevät (käytännössä siis pitkälti tutkijakouluissa ja projekteissa työskentelevät tohtorikoulutettavat) eivät voi luoda uraa yliopistoissa, olisi elinkeinoelämän tohtorien realistinen tarve alueella selvitetävä. Tässäkin yhteydessä todettiin, että jatko-opintoihin olisi erittäin tärkeää saada mukaan elinkeinoelämän kannalta tärkeää käytännön työtä ja osaamista. Tutkijakoulujen osalta todettiin, että “kiintiöpaikat” ja muut vastaavat ilmiöt tulisi saada karsittua, ja seurantaa pitäisi tehostaa koulutuksen aikana. Myös johtamiskoulutusta tulisi lisätä.

Kokonaisuutena työpajassa käsiteltiin laaja kirjo erilaisia käytännön tutkimusurasta liittyviä haasteita, ja tältä osalta tilaisuuden voidaan katsoa olleen hyvä alku tutkijanuraa koskevalle ruohonjuurituskeskustelulle. Jatkossa tavoitteena on muodostaa nuorten tutkijoiden vertaisverkosto, joka osallistuu aktiivisesti tutkijanurasta käytävään keskusteluun eri muodoissa. Konkreettisenä jatkotoimenpiteenä pyritään linkittämään kaikki alueen nuoret tutkijat LinkedIn-palvelun kautta (<http://www.linkedin.com/>) toisiinsa. Lisäksi suunniteltiin wikin perustamista alustaksi käytävälle keskustelulle.

Tietojenkäsittelytieteen Seuran strategia ja rooli

Tietojenkäsittelytieteen Seuran strategiaa käsitelleessä työpajassa pohdittiin Seuran roolia ja hyötyjä, sen imagoa ja näkyvyyttä sekä sitä, miten Seuran jäsenoiminnan aktivointia voitaisiin jatkaa.

Tietojenkäsittelytieteen Seura nähtiin tietojenkäsittelytieteen tekijöiden ja hyödyntäjien yhteisönä. Seura tarjoaa tutkijoille, tutkijakoulutettaville ja heidän

kouluttajilleen sekä tutkimustulosten hyödyntäjille vertaisverkoston, johon jokaisen alan tutkijan tulisi itsestään selvästi kuulua. Vertaisverkostossa mukana oleminen antaa mahdollisuuden osallistua tiedeyhteisön toimintaan ja mahdollisuuden näkyä aktiivisena toimijana suomalaisella tietojenkäsittelytieteen kentällä. Seuran pitäisi kyetä tarjoamaan kontaktipintoja mahdollisiin yhteistyökumppaneihin, muun muassa tutkimusryhmiä muodostettaessa. Opetusrintamalla Seuran tulisi kyetä tarjoamaan kanavia esimerkiksi lukioiden opetusohjelmiin vaikuttamiseen tai sivuaineiden opiskeluun ja opettamiseen soveltuvalla tavalla.

Jo aikaisemmin on vertaisverkostoitumisen tueksi tuotu mahdollisuus perustaa SIG-ryhmiä. Perustettuina tai käynnistymisvaiheessa ovat ohjelmistotekniikan, tietojärjestelmätieteen, tietojenkäsittelytieteen opettajien ja nuorten tutkijoiden vertaisverkoston ryhmät.

Jotta aihepiirien aktiviteetit tulisivat koko Seuran jäsenistölle näkyviksi, katsottiin tarpeelliseksi houkutella SIG-ryhmät toimittamaan Seuran postituslistalle sopivin välein toimitettavaan uutislehteen tietoa järjestetystä toiminnasta, aloitteista ja tapahtumista.

Seuran näkyvyyteen kiinnitettiin muutenkin huomiota: kaivattiin informaatiopakettia toimitettavaksi rekrytoijille. Rekrytoijiksi nähtiin tutkijakoulut, TTL, TTL:n paikallisyhdistykset ja yksittäiset tietojenkäsittelytieteen ja -tieteiden laitokset eri yliopistoissa. Rekrytoinnissa luonnollisestikin esiintyy kaksi puolta: rekrytoiminen tekemään ja hyödyntämään tiedettä, joihin keinona tarjotaan myös osallistumista Seuran toimintaan.

Seuran näkyvyys jäsenistölle koettiin vaatimattomaksi, joten tiheämpää tiedottamista varten siirrytään vähitellen kokonaan sähköisiin jäsenkirjeisiin.

Jäsenistön tiedontarpeisiin vastamaan sekä tietojenkäsittelijöiden yhteisön yhteiseksi näyteikkunaksi vaadittiin vahvempaa web-läsnäoloa. Seuran www-sivuille tarvitaan jäsenlaitoksien tutkimus- ja opetusprofiilit, kuten myös tutkimusryhmien ryhmittely isommiksi kokonaisuuksiksi sekä ulkomaisia että kotimaisia kontaktien hakijoita ajatellen. Vielä lisukkeeksi kaivattiin toiminnan näkyviin saattavaa yhteistä tapahtumakalenteria sekä uutiskirje- ja jäsenkirjearkistoa.

Tietojenkäsittelytieteen päivät on koettu olennaiseksi Tietojenkäsittelytieteen Seuran profiilia piirtäväksi tapahtumaksi. Toiminnan vilkastuessa on myös tapahtuman elettävä mukana: tarvitaan SIG-kohtaisia istuntoja, kiinteät päivät vuosikalenteriin tapahtuman ajoittamiseksi ja ehkäpä myös "pestuumarkkinat", joilla teollisuuspartnerit ja tutkijat kohtasivat vakavamielisesti.

Tietojenkäsittelytieteen päiviin liittyvä julkaisu-toiminta halutaan myös nostaa profiililtaan korkeammalle. Toisaalta tarvitaan varsinaisia artikkeleita varten tiukkaa karsintaa, toisaalta julkaisematta jääville artikkeleille voidaan tuoda näkyvyyttä esimerkiksi erillisen poster-istunnon kautta.

Koska ongelmallisinta näiden toimenpiteiden toteuttamisessa on resurssointi, tarvitsee Tietojenkäsittelytieteen Seura joukon oma-aloitteisia talkoolaisia tekemään osansa yhteisen asian eteen. Puheenjohtajat, sihteeri, hallituksen jäsenet ja SIG-vastaavat ottavat kaikki mielellään vastaan konkreettista apua — myös organisointivastuunkantajilta — näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Opiskelijaesitykset

Päivillä jaettiin myös vuosittaiset väitöskirja- ja gradupalkinnot. Tietotek-

niikan tutkimussäätiön myöntämän väitöskirjapalkinnon sai FT Taneli Mielikäinen Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen laitokselta. Hänen työnsä käsittelee tiedon louhintaa. Tietojenkäsittelytieteen Seura palkisti samalta laitokselta valmistuneen FM Gian Donato Colussin parhaasta lukuvuoden 2004–2005 pro gradusta. Tutkielma käsitteli ruuhkanhallintaa Internetissä.

Taneli Mielikäinen tutkii suurista aineistoista pelkistettyjen hahmojen kokoelmien yksinkertaistamista ja yhteenvetoa. Lisäksi työssä syvennyttään myös käänteiseen hahmojen etsintään, jolloin tavoitteena on mahdollinen alkuperäisen aineiston päättelyminen annetuista hahmoista.

Colussi esittelee tutkielmassaan "Equation-Based Layered Multicast Congestion Control" tämän hetken menetelmiä Internetin ruuhkanhallintaan monilähetysten yhteydessä. Työssä tehdyt mitaukset ja simuloinnit kyseenalaistavat osin internetin ruuhkanhallinnan nykyisiä menetelmiä, ja siinä analysoidaan lisäksi uusia menetelmiä ongelmien ratkaisemiseksi.

Tietojenkäsittelytieteen päivien suomalaisessa minikonferenssissa kuusi jatko-opiskelijaa esitteli tutkimustaan tietojenkäsittelytieteen eri tutkimusalueilta. Parhaan esityksen palkinnon sai Juhani Heikka Oulun yliopistosta tietoturvaominaisuuksien mallintamista käsittelevästä esityksestään.

Tietojenkäsittelytiede-lehden (2/2002) pääkirjoituksessa esitettyjen lähtökohtien mukaan päivistä pyritään luomaan vuosittainen tapahtuma, jossa suomalaiset tutkimusyksiköt voivat yhdessä luoda, esitellä ja vahvistaa suomalaisen tutkimusyhteisön profiilia. Vuoden 2007 Tietojenkäsittelytieteen päivät järjestetään Jyväskylässä.

Ohjelma

Tietojenkäsittelytieteen Seuran järjestämät yhdeksännet Tietojenkäsittelytieteen päivät järjestettiin Helsingissä 5.–6. kesäkuuta 2006. Tapahtumaa isännöi Helsingin yliopiston tietojenkäsittelytieteen laitos.

Maanantai 5.6.2006

- Vararehtori Marja Makarow (Helsingin yliopisto) ja Lea Kutvonen (Tietojenkäsittelytieteen Seura): Päivien avaus
- Tutkimusjohtaja, professori Esko Ukkonen (HIIT/BRU, Helsingin yliopisto): Bioinformatiikan kutsu
- Taneli Mielikäinen: Summarization Techniques for Pattern Collections in Data Mining, palkittu väitöskirja
- Minikonferenssi — istunto 1
  - Ville Karavirta: Algoritmianimaatiojärjestelmien tiedonvaihto
  - Jussi Nikander: Sijaintialgoritmittehtävien automaattinen tarkastaminen
  - Antti Hyvärinen: Lauselogiikan toteutuvuusongelman ratkaiseminen laskennallisessa gridissä
- Akatemiaprofessori Ralph-Johan Back (Åbo Akademi): Invariantteihin perustuva ohjelmointi
- Rinnakkaiset työpajat
  - Ohjelmistotekniikan SIG
professori Kai Koskimies (Tampereen teknillinen yliopisto)
  - Tietojärjestelmätieteen SIG
professori, dekaani Jukka Heikkilä (Jyväskylän yliopisto)
  - Tietojenkäsittelytieteen Seuran rooli ja strategia
puheenjohtaja Lea Kutvonen (Tietojenkäsittelytieteen Seura)
  - Nuorten tutkijoiden vertaisverkosto
Markku Turunen (Tampereen yliopisto) ja
Sini Ruohomaa (Helsingin yliopisto)

Kuva 1: Tietojenkäsittelytieteen päivien ohjelma.

Tiistai 6.6.2006

- Minikonferenssi — istunto 2
  - Olli Alanen: Bandwidth Guarantees in 802.16 Scheduling
  - Juhani Heikka: Tietojärjestelmien tietoturvaominaisuuksien mallintaminen luonnollisena osana kehitystä
  - Tuomas Talvensaari: Tilastollinen kääntäminen kieltenvälisessä tekstitiedonhaussa
- Gian Donato Colussi: Equation-Based Layered Multicast Congestion Control, palkittu *pro gradu* -työ
- Akatemiaprofessori Risto Nieminen (Teknillinen korkeakoulu): Tieteellinen laskenta, laskennallinen tiede ja tietojenkäsittelytiede: kohti suurta synteisiä
- Professori Kirsi Virrantaus (Teknillinen korkeakoulu): Geoinformatiikka, geoinformaatiotekniikka, GIS
- Vice president Timo Makkonen (TietoEnator, Telecom&Media): Teollisuuspuheenvuoro
- Paneeli: Yliopistojen ja yritysten yhteistyön edistäminen. Mukana toimitusjohtaja Tarja Virmala (Tietoalojen liitto), toiminnanjohtaja Jukka Rinne (TTL), varadekaani, professori Jukka Paakki (Helsingin yliopisto), vice president Timo Makkonen (TietoEnator, Telecom&Media) ja dekaani Jukka Heikkilä (Jyväskylän yliopisto)
- Tietojenkäsittelytieteen Seuran vuosikokous

Tietojenkäsittelytieteen Seuran vuoden 2007 hallitus

Puheenjohtaja toimii professori Jukka Paakki Helsingin yliopistosta ja hallituksen muina jäseninä toimivat

1. KTT Minna Koskinen, Jyväskylän yliopisto
2. professori Lauri Malmi, Teknillinen korkeakoulu
3. FT Pirjo Moen, Helsingin yliopisto
4. professori Tapio Salakoski, Turun yliopisto
5. professori Mikko Siponen, Oulun yliopisto
6. professori Erkki Sutinen, Joensuun yliopisto
7. professori Tarja Systä, Tampereen teknillinen yliopisto
8. FT Markku Turunen, Tampereen yliopisto
9. KTL Jari Töyli, Vaasan yliopisto